

Činoherní čtení

Ve Smečkách 26, Praha 1

červen 2015

Václav Šanda
hraje v Mametově *Americkém bizonovi*

Činoherní klub

PREMIÉRA

David Mamet

AMERICKÝ BIZON

American Buffalo

Don Dubrow / **Martin Finger**
Walter Cole, zvaný Teach / **Ondřej Sokol**
Bob / **Václav Šanda**

Bizon už se v ČR před pár lety hrál. Toto je však naprosto nová verze. Noví herci, jiná úprava textu, nová výprava. Jen problémy tři chlapců ve sklepě jsou staré a blbost je věčná.

Překlad a režie: **Ondřej Sokol**

Scéna: **Adam Pitra** / Kostýmy: **Ladislava Koukalová**

Hudba: **Milan Pastyřík**

Hrají: **Martin Finger, Ondřej Sokol, Václav Šanda.**

Premiéra 18. května 2015

Tajemstvím dramatu je čas: jak ho používat, jak využít lidského vnímání času a jeho řazení do sledu příčiny a následku. Odhození tohoto nesnesitelného břímě, naší lidské zvláštnosti, je cílem náboženských mystiků, jogínů, milenců a drogově závislých – žít ve světě bez času, dosáhnout nebytí. Zkoumání této touhy, její otevřené příznání a poznání a dosvědčení její tragické nemožnosti je tématem všech dramát.

David Mamet (Divadlo, 2010)

Mamet je básníkem ztráty. Svět, který vytváří, postrádá transcenci; svět, ve kterém už jednotlivci nekomunikují, protože sdílejí pouze společnou situaci. Jsou to hráči rolí, kterým chybí publikum, entropické postavy, které se snaží zvládnout svou prchavou energii.

C. W. E. Bigsby

Jazyk – zejména pak Teachův jazyk – se stává hlavním dramaturgickým prvkem hry, jehož prostřednictvím se horečnatě prosazují „obchodní principy“. Harold Clurman poznamenal, že jde o „jazyk lidí, kteří nedosáhli stadia integrované osobnosti a chybí jim soudržná vnitřní zkušenost“. To platí především v případě Teache, který si evidentně vůbec neuvědomuje rozdíl mezi tím, co chce spáchat a morálními poučkami, které hlásá, aby své jednání ospravedlnil. Tato ironie vrcholí v okamžiku, kdy Teach přičítá vinu za ztroskotání celého plánu nedostatku loajality a spolupráce, ale sám přitom právě tyto principy pošlapal, když vytlačil Boba z celé akce. V okamžiku, kdy demoluje vetešnictví, trousí kolem sebe samé morální poučky: **Právo neexistuje / Nikdo už neví, co je správný a co špatný / Svět je prolhaný / Žádný přátelství / Samý sračky.** Poslední věta uvádí na pravou míru předchozí výkřiky a zdůrazňuje alegoričnost celé hry. Právě proto, že se tato hra odehrává v ubohém prostředí mezi veteší, vypovídá tolik o celku a zpochybňuje platnost celého arzenálu národních mystiky, předpoklady, na nichž jsou založeny mnohé megalomanské podnikatelské záměry a sny.

podle monografie Dennise Carolla a ostatních zdrojů zpracoval Jan Hančil

ČINOHERNÍ KLUB 2005 – 2015

Kniha Činoherní klub 2005 – 2015 vydal
spolu s naším divadlem Knižní klub.

Z ROZHOVORU S ONDŘEJEM SOKOLEM

V Pinterově Zradě poprvé hrajete ve své inscenaci, čemuž jste se dosud vyhýbal.

Jednou jsem to udělal v Mladé Boleslavi a byla to tak strašlivá zkušenost, že jsem od té doby nikdy sám sebe nerezíroval. Rád jsem ale zaskakoval ve svých inscenacích, protože jsem ty role šil původně pro někoho jiného, takže jsem si je pak jen, už hotové, na sebe navlékl.

Moje účinkování ve *Zradě* asi souvisí i s tím, co bych chtěl v Činoherním klubu ještě udělat. A najednou to, co jsem dřív odmítal, šlo. Při čtení *Zrady* mě navíc napadlo, že by mohlo vzniknout něco, co nebude úplně běžné. Protože ta hra je postavena na tom, co se odehraje mezi dvěma nejlepšími přáteli a ženou jednoho z nich. A já do ní obsadil Martina Fingera, který je můj nejlepší kamarád, a Kateřinu Lojdovou, moji bývalou manželku. Zkoušení bylo hodně náročné, některé hodně osobní věci jsme si museli vyříkat...

Hry, které v Činoherním klubu režirujete, často sám překládáte. Proč jste si k herectví a režii přibral ještě další profesi?

To začalo čistou náhodou, když jsem po DAMU zkoušel jako zájezdovou inscenaci hru G. B. Shawa *Milionářka*, která existovala jenom v prvorepublikovém překladu. Porovnával jsem ho s originálem, zjistil jsem, že textu docela rozumím, a tak se zrodil můj první překladatelský pokus. A pak se chystal v Činoherním klubu *Osiřelý západ*, z něhož ale překladatelé, se kterými jsme jednali, nebyli moc nadšení. Během příprav na další debaty o textu jsem si ho najednou začal říkat v češtině. Takže jsem se potom do překladu McDonagha pustil sám. Překládání her patří k mým nejšťastnějším chvílím – text si cizeluju, žádný herec mi ho nekaží a polovinu režijní práce udělám už jenom skladbou těch slov. Navíc se nemusím dohadovat s překladateli, kteří do her někdy vkládají vlastní výklady a vzdalují je tak od originálu.

S Ondřejem Sokolem do knihy rozmlouval Z. A. Tichý

Vedle rozhovorů s jednadvaceti herci a režiséry Činoherního klubu v knize najdete článek **Kamilly Černé** „Činoherní klub 2005 – 2014“, studii **prof. Jana Čísaře** „O současnou činohru“ a zamyšlení **biskupa Jana Malého** „Činohrák žije“.

Kniha je v prodeji také v pokladně divadla.

DOUŠKY

■ U příležitosti padesáti let Činoherního klubu pořádá **14. května** Divadelní a filmové oddělení Městské knihovny na Mariánském náměstí v cyklu „Barevné čtvrtky“ **besedu s dramatikem a režisérem Ladislavem Smočkem**. Zve Vás srdečně v 18 hodin na **„KHAKI ČTVRTEK S LADISLAVEM SMOČKEM“** do klubovny Městské knihovny v Praze.

■ Činoherní klub představí na 21. ročníku mezinárodního festivalu **DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ** v Hradci Králové 19. června inscenaci **Martina Čičváka Bratři Karamazovi**.

Petr Čepek a Evelyn Steimarová v inscenaci Voltairova Candida (režie J. Vostrý, 1970)

■ **Evelyna Steimarová** slaví 5. června narozeniny.

■ **Ondřej Vetchý, Simona Stašová a Marek Tlačík** hrají ve filmu Milana Cieslara *Život je život*.

■ Ústav dramatické a scénické tvorby Divadelní fakulty AMU a Nakladatelství Kant – Karel Kerlický vydaly knihu **Jitky Goriaux Pelechové**

DIVADLO THOMASE OSTERMEIERA / NA CESTĚ ZA NOVÝM REALISMEM

„Potřebujeme současné divadlo v tom nejlepším slova smyslu, tedy divadlo, které jedná o individuálních, existenciálních a společenských konfliktech lidí tohoto světa. Potřebujeme nový realismus, jelikož právě realismus podvrací ‚falešnou uvědomělost‘, nebo v dnešním světě spíš absenci uvědomělosti. Realismus není jednoduchým napodobením světa tak, jak se nám jeví. Je to uvědomělý pohled na tento svět, který volá po změně, který se zrodil z bolesti a z ran, který motivuje k psaní a který se chce vypořádat se zalespeností a s hloupostí tohoto světa. Realismus se snaží zachytit a ztvárnit skutečnost a propůjčit jí určitou formu. Realismus chce vyvolat údiv ve známých oblastech a rozvíjet příběhy, tedy následky a důsledky lidského konání. To je neúprosnost života, a když tato neúprosnost vstoupí na jeviště, rodí se drama.“

(T. Ostermeier)

„Rytmus videoklipu musí nalézt svou analogii ve zrychlené hře herců. (...) Toto zrychlení vyžaduje nový typ herce, tedy interpreta – a ne divadlu cizí médium jako film, video nebo projekce – interpreta, který bude umět plynule provázet a staccatově vystihnout zvraty a emoce, který si vždy zachová odstup a klid, ale nikdy nebude chladný, a který bude umět podat výkon, který se bude rychlostí a virtuozitou rovnat americkým hardcorovým skupinám.“

(T. Ostermeier)

Douška o divadle

Žijeme v nevzdělané zemi. Sdělovací prostředky – včetně komerčního divadla – se podbízejí nízkým a nejnižším možným lidským zkušenostem. V konečném důsledku nás ponižují jen samotnou vahou své bezmyšlenkovitosti.

Každé zopakování představy, že v moderním životě neexistuje drama, ale pouhá teatralita, že neexistuje tragédie, je jen nevysvětlitelná směla, nás snižuje. Popírá to, o čem jsme přesvědčeni, že je pravdivé. A popíráme-li to, jsme jako národ, který si není schopen pamatovat své sny – podobně jako nešťastný člověk, který si nepamatuje své sny, a proto popírá, že by vůbec snil, popírá, že něco jako sny existuje.

Ničíme sami sebe tím, že přijímáme své neštěstí. Ničíme sami sebe tím, že schvalujeme takovéto zatemnění v televizi, ve filmech a na jevišti.

David Mamet: Tradice divadla jako umění

Historie Činoherního klubu

ve fotografiích IX.

Václav Havel: *Žebrácká opera* (režie Jiří Menzel, 1990; Josef Abrhám, Libuše Šafránková)

Molière: *Lakomec* (režie Vladimír Strnisko, 1992; Petr Nárožný, Ondřej Vetchý)

Lev Birinskij: *Mumraj* (režie Ladislav Smoček, 1991; Jiří Hálek, Jiří Zahajský)

Woody Allen: *Sex noci svatojánské* (režie Ivo Krobot, 1993; Jaromír Dulava, Oldřich Vizner)

Euripidés: *Orestés* (režie Jan Nebeský, 1991; David Prachař, Lucie Trmíková)

Tracy Letts: *Zabiják Joe* (režie Michal Lang, 1996; Michal Dlouhý, Petra Špalková)

inoherní klub uvádí:

Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2015 se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

Středa 3. června v 19.30

Hroboso / Ty-já-tr Praha Martin McDonagh PORUČÍK Z INISHMORU

Ďábelská groteska, černá jako kočka, co vám v noci přejde přes cestu.

Překlad: **Milan Lukeš** / Režie: **Luděk Horký** / Herecká spolupráce: **Jiří Panzner** / Scénografie: **Lucie Wildtová** / Hudební spolupráce: **Ondřej Pečený** / Světla: **Veronika Šternová, Kateřina Chadimová a Tomáš Horáček** / Zvuk: **Jan Ovečka a Martin Dobrovolný** / Program a plakát: **Mirka Hrdinová** / Hrají: **Martin Čepelík nebo Ondřej Pečený, Marek Šmidrkal, Radek Šedivý, Vladana Drvotová, Tomáš Horáček nebo Adam Ondřích, Vojtěch Klínger, Filip Beitl, Filip Brouk nebo Kryštof Mende.**

Neděle 7. června v 19.30

Divadelní a osvětový spolek Fikar Nadějkov Jan Váchal PANÍ FANTOMASOVÁ SE ZLOBÍ

Ztřeštěná krimikomedie o jednom manželském sporu, který může vyřešit jen loupež.

Dramaturgie: **Jaroslav Souček** / Režie, návrh scény: **Jiří Jiroutek** / Výroba scény: **Pavel Dvořák st.** / Kamera: **Tomáš Kabiček, Pavel Dvořák st.** / Střih: **Tomáš Kabiček** / Světla a zvuk: **Tomáš Kabiček** / Hrají: **Maruška Kvasničková, Jarda Souček, Jan Hansee Charypar, Jitka Pincová ml., Hana Martínková, Boženka Dvořáková, Pavel Buggy Vach, Jan Černý, Zdeněk Černý, Lukáš Vach, Jan Candát Peterka** / TV ŠOK hrají: **Monika Pincová, Kuba Veselý, Eva Urbanová, Pavel Dvořák ml., Zdík, Dalibor Votava, Jiří Jiroutek.**

V pokladně divadla můžete i letos zakoupit tzv. **TROJÁK – společné předplatné Dejvického divadla, Činoherního klubu a Divadla Na zábradlí.**

Nabízí od září 2015 do června 2016 šest vstupenek na šest inscenací: v Činoherním klubu **Americký bizon** a **Bratři Karamazovi**, v Dejvickém divadle **Racek** a **Kakadu** a v Divadle Na zábradlí **Doktor Živago** a **Cizinec.**

Cena předplatného je 2 560 Kč.

Rezervace: pokladna@cinoherniklub.cz

Poskytovatel čtyřletého grantu na provoz: Hlavní město Praha

Na rok 2015 poskytuje Hlavní město Praha Činohernímu klubu grant ve výši 18.000.000 Kč

MINISTERSTVO KULTURY

Hlavní mediální partner

Česká televize

Partneři Činoherního klubu

PRAŽSKÁ PLYNÁRENSKÁ B.S.

KRAUS[®]
MĚLNICKÉ VINAŘSTVÍ

REVOLVER REVUE

Allianz

scen2.cz
1. KULTURNÍ PORTÁL

MAKRONKA.CZ

CGSO

kdykdy
WWW.KDYKDY.CZ

Bohemia Kabinett
decor & interior styling

www.radiohortus.cz

Tonera

Facebook

Program

Činoherní čtení na červen 2015 vychází k předprodeji 5. května.
Redakce Činoherního čtení: **Roman Cisař, Petra Honsová, Radvan Pácl.**
Foto: **Petra Tyllová, Ivan Prokop, Pavel Nesvadba, Miloň Novotný, Miroslav Pokorný, Pavel Štoll, Yvona Odrazilová, Bohdan Holomíček, archiv Hroboso.**
Jazyková korektura: **Andrea Fiřtková.** Grafická úprava: **Joska Skalník a Kateřina Skalníková.**

www.cinoherniklub.cz

Galerie Smečky Vás zve na výstavu

Ladislav Novák - Alchymáže

Výstava děl ze soukromých sbírek a sbírky Pražské plynárenské

od 15.04.2015 do 20.06.2015 / úterý – sobota, 11.00 – 18.00 hodin

Vstup zdarma pro držitele ZTP, ZTP/P, důchodce, děti, studenty SŠ, VŠ a pro všechny držitele Zákaznické karty Pražské plynárenské, a. s.,
Pro ostatní návštěvníky vstup 50,- Kč.

**Ve Smečkách 24, 110 00 Praha 1
(vedle Činoherního klubu)**

tel.: +420 222 210 268; tel./fax: +420 222 210 272

e-mail: galerie.smecky@ppas.cz

